तस्मादु ह स्त्रियो भोगमेव हारयन्ते" इति। प्रजापतिः सोमं सृष्ट्वा तमनु त्रीन् वेदानसृजत। स च सोम तान् वेदान् स्वमुष्टिमध्ये गोपयामास। तदानीं सवितुः प्रजापतेः पुत्रिकायाश्च नामतः सीता ह सावित्रीति सोमो मे भर्त्ताऽस्त्विति अकामयत। स तु सोमः श्रद्धाख्यां काञ्चित् अन्यां प्रजापतेः दुहितरं कामितवान्, न त्वेतां सीताम्। सा तु सीता प्रजापतिमभीपमागत्य नमस्कारं कृत्वा त्वत्समीपे कार्य्यार्थं समागताऽस्मि, त्वां भजे। सर्व्वदेत्येवमुवाच। ततः प्रजापतिना किं कार्य्यमिति पृष्टा सति सोमविषयां कामनामुवाच। ततः प्रजापतिः तस्याः सीतायाः सोमवशीकरार्थं कञ्चित्प्रयोगं कृतवान्। स्थागरो नाम कश्चित्सुगन्धद्रव्यविशेषः, तं पिष्ट्वा तत्सम्बन्धिनमलङ्कारं मण्डनविशेषं कल्पयित्वा तस्य पूर्व्वादिदिक्षु दशहोत्रादिमन्त्रान् पठित्वा अग्निर्यजुर्भिरित्यादिभिः सम्भारमन्त्रैः सेनेदस्येत्यादिभिर्देवपत्नीमन्त्रैश्च अभिमन्त्रितेन स्थागरपिष्टेन तस्याः सीतायाः मुखे तिलकाद्यलङ्कारञ्चकार। सा च सीता तस्य सोमस्य समीपे प्रत्याजगाम। स च सोमः तां दृष्ट्वा परवशो मां प्रति समीपे समागच्छेत्युवाच, सा च दयां प्रीतिं परीक्षितुमेवमुवाच। अहमागमिष्यामि त्वं तु भोगमाचक्ष्व, सर्व्वदा भोगं करिष्यामीति प्रतिजानीहि। किञ्च यत्ते पाणौ मुष्टिमध्ये गोप्यं वस्तु वर्त्तते एतत् मह्यमवञ्चनं कृत्वा कथय। ततः सोमोऽपि प्रीत्यतिशयेन तस्यै सीतायै त्रीन् वेदान् प्रददौ वेदमन्त्रलाञ्छितं किञ्चित् गुटिकाद्रव्यं दत्तवान् इत्यर्थः। यस्मादियं